

Marineministeriets Budget. Men tage vi 1895—96, som Højre og de moderate i alt væsentligt have Æren for, forsvinder Nedgangen og der kommer en Opgang, og selv om Ministeren vil redde 100,000 Kr. paa Tillægsbevillingsloven, bliver Venstres Ære af denne saakaldte Nedgang alligevel en Opgang. Dette Regnestykke staaar saaledes for mig og sikkert for Offentligheden lige besynderligt, lige saa besynderligt som Ministerens Paastand om, at det, vi skulde tilstræbe, var ikke Nedsættelse af Militærudgifterne, men Bevarelse af den mærkværdige Nedgang, som vi havde naaet, og som han paa en saa mærkværdig Maade søgte at paavise i Ringkøbing.

Den ærede Minister svarede i en kort Bemærkning, at han havde ikke inden Valget udgivet nogen Valghaandbog, det, han havde udgivet, forelaa offentliggjort. Jeg havde, som det fremgaar af Rigsdagstidenden, over for Ministeren, der havde paastaet, at vore Tal fra sidste Valg — bl. a. dem, som det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Harald Jensen) har Æren og Ansvar for — vare gale, hævdet, at de ikke ere blevne afkræftede og heller ikke ere afkræftede, da de vare til Forhandling i Foraaret. Tillige sagde jeg til Ministeren, der paastod, at vore Tal vare gale, at han maatte let kunne skaffe sig den Valghaandbog, som Venstrekandidaterne havde ved sidste Valg, og vilde han skaffe en til mig, saa skulde jeg paavise mindst 5 Urigtigheder i den. Ministeren svarede, at han raadede ikke over den og var ikke Udgiver af den, men i den Stilling, han indtager, maa han jo meget let kunne skaffe sig Valghaandbogen, han behøver jo blot at opfordre en af de mange Venstrekandidater, der sidde her i denne Sal, til at overlade sig en, eller opfordre en af dem til at give mig den personlig, saa skal jeg paavise mindst 5 Urigtigheder i den, og dermed haaber jeg at have tilbageslaet den ærede Ministers Angreb paa vort Parti for at have brugt Usandhed ved sidste Valg, men Ministeren er gaaet uden om det. Jeg havde ikke sagt, at Ministeren havde forfattet, udgivet eller forlagt nogen Bog, men blot bedet ham om at skaffe mig den, og det maatte han ogsaa have kunnet gøre, hvis han havde haft Villie dertil og Tro paa Rigtigheden af de Tal, der findes i den.

Til den ærede Landbrugsminister skal jeg svare, at han syntes at være tilbøjelig til et lille Tilbagetog i Dag. Han paastod, at han havde ikke haanet Fagfor-

eningerne; jeg henstiller til ærede Medlemmer, hvad de forstaa ved Haan. Ministeren opfordrede mig til at holde Ferie og til at bruge denne Ferie til at tænke over: en Revision af Fagforeningernes Motto, for at faa det forandret fra Frihed, Lighed og Broderskab til *Tvang og Tyranni*. Nu spørger jeg Dem, mine Herrer, om De ikke anse en saadan Omtale af Fagforeningerne fra Landbrugsministerens Side — en saadan Omtale af Fagforeningerne og Værkstedsklubberne, som Rigsdagstidende viser, at Ministeren har brugt, som en Haan? Og hvad svarede saa den højtærede Landbrugsminister til Forsvar for denne Haan? Han fremdrog et Par Eksempler fra Horsens og Aarhus paa, at et Par Arbejdere, der stode uden for Organisationen eller gik et kapitalistisk, arbejderfjendtlig Partis Ærende, ikke bleve behandlede kammeratlig. Der er allerede svaret derpaa i Dag, saa jeg skal kun nævne, at noget lignende have Bønderne gjort for 100 Aar siden, da Hovbønderne nedlagde Arbejdet og rottede sig sammen, sluttede sig sammen, betragtede de den Mand, som stod udenfor og ikke vilde være med, i den Grad næsten som en Forræder mod Standens Sag, at man sommetider slog ham ihjel; saa alvorligt have de fundet det; den Gang var det jo ikke saa civiliserede Tider som nu. Det synes den højtærede Landbrugsminister ikke at have Spor af Fornemmelse af. Han har ikke fulgt mit Raad om at lære af den Tale af den højtærede Finansminister, som jeg anførte forleden Dag. Naar, han forstaaar maaske ikke en saadan Tale, der skal maaske lang Tid til rigtig at sætte sig ind i dens Aand. Jeg vil opfordre ham til, at han taler lidt med og omgaaes lidt mere med en anden af hans Kolleger, hvis hele Niveau maaske staaar ham noget nærmere, og hvis hele Dannelse maaske noget mere er beslægtet med hans, nemlig den højtærede Indenrigsminister, der jo selv tidligere har været Fællesfagforeningsmandovre fra Kolding, som kender Fagforeningerne nøje og selv har været med til at kæmpe under deres Motto. Der vil den højtærede Landbrugsminister faa at vide, hvor falsk det er at sige, at Fagforeningerne kæmpe under Tvangens og Tyranniets Motto og ikke under Frihedens, Lighedens og Broderskabets. Jeg kommer til at tænke paa, at det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) forleden talte om Bondestandens Fortid, den Fortid, hvori den var undergivet Vilkaarlighed. Han